

รายงานการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงิน (ฉบับย่อ) ครั้งที่ 1/2568

วันที่ 21 กุมภาพันธ์ และ 26 กุมภาพันธ์ 2568 ธนาคารแห่งประเทศไทย

เผยแพร่ ณ วันที่ 19 มีนาคม 2568

กรรมการที่เข้าร่วมประชุม

นายเศรษฐพุฒิ สุทธิวาทนฤพุฒิ (ประธาน) นายปิติ ดิษยทัต (รองประธาน) นางอลิสรา มหาสันตนะ นายไพบุลย์ กิตติศรีกังวาน นายรพี สุจริตกุล นายรุ่งโรจน์ รังสีโยภาส นายสันติธาร เสถียรไทย

การประเมินภาพเศรษฐกิจ

ฝ่ายเลขานุการ กนก. นำเสนอภาพเศรษฐกิจไทยในปี 2567 ว่าขยายตัวต่ำกว่าที่คาดไว้ แม้อุปสงค์ในประเทศ การท่องเที่ยว และการส่งออกสินค้ายังขยายตัวดี แต่ไม่ได้ส่งผลบวกต่อภาคการผลิตมากนัก ส่วนหนึ่งเป็นเพราะมีการระบายสินค้าคงคลังที่อยู่ในระดับสูงและนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น มองไปข้างหน้า เศรษฐกิจไทยในปี 2568 มีแนวโน้มขยายตัวสูงกว่าร้อยละ 2.5 เล็กน้อย ซึ่งต่ำกว่าที่เคยประเมินไว้ จากภาคการผลิตที่ยังถูกกดดันจากปัญหาเชิงโครงสร้างและการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น รวมถึงผลกระทบจากนโยบายการค้าของสหรัฐฯ ที่บังคับใช้แล้ว¹ โดยอุตสาหกรรมยานยนต์ ปีโตรเคมี และวัสดุก่อสร้าง ถูกกดดันจากปัญหาเชิงโครงสร้างและการแข่งขันจากสินค้าต่างประเทศ ขณะที่ภาคบริการและท่องเที่ยวยังขยายตัวได้

เศรษฐกิจในแต่ละภาคส่วนขยายตัวแตกต่างกันมากขึ้น (K-shape) โดยภาคบริการมีแนวโน้มขยายตัวดี โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ส่วนภาคการผลิตกลุ่มสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ได้รับปัจจัยสนับสนุนจากวัฏจักรสินค้าเทคโนโลยี ขณะที่ภาคอุตสาหกรรมที่เผชิญปัญหาเชิงโครงสร้างโดยเฉพาะกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ และภาคอสังหาริมทรัพย์มีพัฒนาการแย่ลง โดยการผลิตรถยนต์ถูกกดดันจากการแข่งขันจากรถยนต์ไฟฟ้า (EV) กำลังซื้อในประเทศที่อ่อนแอ และสถาบันการเงินระมัดระวังการปล่อยสินเชื่อเช่าซื้อให้กับกลุ่มที่มีความเสี่ยงด้านเครดิตสูง แม้จะมีสัญญาณเชิงบวกบ้างจากราคารถยนต์มือสองที่เริ่มทรงตัว ด้านภาวะตลาดอสังหาริมทรัพย์มีแนวโน้มชะลอตัวจากกำลังซื้อในประเทศที่ลดลง โดยสถาบันการเงินระมัดระวังการปล่อยสินเชื่อที่อยู่อาศัยเนื่องจากสัดส่วนการผิดนัดชำระหนี้ที่ปรับสูงขึ้นโดยเฉพาะกลุ่มรายได้ต่ำถึงปานกลาง จึงต้องติดตามธุรกิจอสังหาริมทรัพย์โดยเฉพาะรายเล็กที่มีข้อจำกัดด้านสภาพคล่องและการปรับตัว รวมถึงผู้รับเหมาก่อสร้างที่ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการ SMEs เพื่อประเมินภาพอย่างใกล้ชิด

คณะกรรมการฯ เห็นว่าเศรษฐกิจมีแนวโน้มขยายตัวต่ำกว่าที่เคยประเมินไว้ และมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นในระยะข้างหน้า จากภาคการผลิตที่ถูกกดดันอย่างต่อเนื่องจากปัจจัยเชิงโครงสร้าง ผลกระทบที่อาจรุนแรงขึ้นจากนโยบายการค้าของประเทศเศรษฐกิจหลัก และภาวะการเงินของธุรกิจและครัวเรือนบางส่วนที่ตึงตัว ขณะที่กรรมการบางท่านเห็นว่าเศรษฐกิจอาจมีความเสี่ยงมากกว่าที่ฝ่ายเลขานุการฯ ประเมินไว้ โดยอุตสาหกรรมยานยนต์และภาคอสังหาริมทรัพย์อาจต้องใช้เวลาอีกระยะหนึ่งก่อนจะเริ่มกลับมาฟื้นตัว

¹ มาตรการขึ้นภาษีนำเข้ากับประเทศจีนเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ที่มีผลบังคับใช้ในวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568

สะท้อนจากการใช้กำลังการผลิตในอุตสาหกรรมยานยนต์ที่อยู่ในระดับต่ำและอุปทานคงค้างระดับสูงในภาค
อสังหาริมทรัพย์ นอกจากนี้ ภาคการผลิตในหลายอุตสาหกรรมเผชิญการแข่งขันที่สูงขึ้นจากสินค้าราคาถูกจาก
ต่างประเทศ โดยเฉพาะกลุ่ม SMEs ที่เผชิญความท้าทายในการปรับตัวและมีข้อจำกัดในการเข้าถึงสินเชื่อ
รวมทั้งการแข่งขันที่อาจสูงขึ้นอีกในระยะต่อไป กรรมการบางส่วนแสดงความกังวลว่าภาคบริการและการ
ท่องเที่ยวซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจหลัก (growth driver) อาจสนับสนุนเศรษฐกิจได้ลดลงเมื่อเทียบกับ
ช่วง 1-2 ปีที่ผ่านมา ส่วนหนึ่งจากการท่องเที่ยวที่ขยายตัวชะลอตามพฤติกรรมการใช้จ่ายและโครงสร้าง
ของนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนไป รวมถึงขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคท่องเที่ยวไทยในระยะยาว ทั้งนี้
คณะกรรมการฯ เห็นร่วมกันว่าเศรษฐกิจไทยที่ขยายตัวชะลอลงมีสาเหตุสำคัญมาจากปัจจัยเชิงโครงสร้าง
ซึ่งจำเป็นต้องใช้นโยบายปรับโครงสร้างด้านอุปทานเพื่อยกระดับศักยภาพของเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เช่น
การลงทุนใหม่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุน และการสนับสนุนจากภาครัฐเพื่อช่วยในการปรับตัว

สำหรับเศรษฐกิจด้านอุปสงค์ (demand side) มีแนวโน้มขยายตัวจากการบริโภคภาคเอกชน โดย
การบริโภคของกลุ่มผู้มีรายได้สูงยังขยายตัวต่อเนื่อง ขณะที่กลุ่มผู้มีรายได้ต่ำถึงปานกลางยังถูกกดดันจาก
การขยายตัวของรายได้ที่ไม่ทั่วถึงและภาวะสินเชื่ออุปโภคบริโภคที่ชะลอลง กรรมการบางส่วนให้ความเห็นว่า
การบริโภคภาคเอกชนที่ผ่านมาถูกขับเคลื่อนโดยครัวเรือนกลุ่มรายได้ปานกลางและสูง แต่ครัวเรือน
กลุ่มดังกล่าวอาจจะมีระว่างการใช้จ่ายมากขึ้นในระยะต่อไป ตามความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจและปัจจัย
ด้านความมั่งคั่งที่ลดลง (wealth effect) ตามมูลค่าของตลาดหุ้นไทย ด้านการส่งออกสินค้าคาดว่าจะ
ขยายตัวได้จากสินค้ากลุ่มเทคโนโลยีและสินค้าเกษตรแปรรูปเป็นหลัก สำหรับการลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้ม
ดีขึ้น โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนของ BOI ที่มีมูลค่ารวมอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะ
ในกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์และ data center ทั้งนี้ กรรมการบางส่วนให้ความเห็นว่าต้องติดตามการสร้าง
มูลค่าเพิ่มของการส่งออกสินค้าและการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อเศรษฐกิจในภาพรวม เนื่องจา
การสร้างมูลค่าเพิ่มมีแนวโน้มลดลงเทียบกับอดีต ส่วนหนึ่งจากการลงทุนในอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มต่ำซึ่ง
รวมถึงกรณีของ data center อีกทั้งมีการนำเข้าปัจจัยการผลิตจากต่างประเทศ (import content) เพิ่มขึ้น

มองไปข้างหน้า เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงจากนโยบายการค้าของประเทศเศรษฐกิจหลัก โดยอาจได้รับ
ผลกระทบจากนโยบายการค้าของสหรัฐฯ ที่จะออกมาเพิ่มเติม เช่น (1) มาตรการขึ้นภาษีนำเข้าโดยตรงราย
ประเทศ ซึ่งไทยถูกจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงที่อาจถูกสหรัฐฯ ปรับขึ้นภาษีจากการเกินดุลการค้ากับสหรัฐฯ อย่าง
ต่อเนื่อง และ (2) มาตรการภาษีศุลกากรแบบตอบโต้ (reciprocal tariffs) ที่อาจส่งผลกระทบต่อสินค้าเกษตร
และอาหารแปรรูปของไทยที่มีส่วนต่างภาษีระหว่างไทยและสหรัฐฯ ค่อนข้างสูง

ทั้งนี้ นโยบายการค้าของสหรัฐฯ ยังมีความไม่แน่นอนสูงทั้งในมิติรูปแบบและช่วงเวลา รวมทั้งการตอบโต้
ของประเทศเศรษฐกิจหลักอื่น โดยหากทัศน์ที่สหรัฐฯ เก็บภาษีนำเข้าสินค้าจากจีนเพิ่มขึ้นรวมเป็นร้อยละ 30
และประเทศกลุ่มเสี่ยงรวมถึงไทยถูกเก็บภาษีนำเข้าสินค้าร้อยละ 10 การขยายตัวของเศรษฐกิจอาจปรับลดลง
จากกรณีฐานประมาณร้อยละ 0.3-0.5 โดยประเมินว่าจะได้รับผลกระทบในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 ผ่าน

ช่องทาง (1) การส่งออกสินค้าของไทยไปสหรัฐฯ โดยตรงลดลง (2) การส่งออกสินค้าชั้นกลางของไทยไปจีนลดลง และ (3) ปัญหาการแข่งขันกับอุปทานส่วนเกินของจีนทั้งในตลาดส่งออกและตลาดในประเทศที่รุนแรงขึ้น อย่างไรก็ตาม การประเมินผลในฉากทัศน์นี้ยังมีความไม่แน่นอนสูง และผลกระทบอาจรุนแรงขึ้นหากมีมาตรการตอบโต้ทางการค้าเพิ่มเติม

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มทรงตัวใกล้เคียงขอบล่างของกรอบเป้าหมายจากปัจจัยด้านอุปทาน โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีโอกาสต่ำกว่ากรอบเป้าหมายในบางช่วงเวลา จากอัตราเงินเฟ้อหมวดพลังงานมีแนวโน้มปรับลดลงตามราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก รวมถึงปัจจัยเชิงโครงสร้าง อาทิ การแข่งขันด้านราคาที่สูงขึ้นจากสินค้านำเข้า ทั้งนี้ ยังไม่เห็นสัญญาณนำไปสู่ภาวะเงินฝืดหรือภาวะที่เงินเฟ้อติดลบต่อเนื่อง เพราะ (1) พลวัตเงินเฟ้อมาจากปัจจัยด้านอุปทานมากกว่าด้านอุปสงค์ โดยปัจจัยด้านอุปทาน อาทิ ราคาน้ำมันโลกที่ไม่ได้ปรับเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง และสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยต่อผลผลิตทางการเกษตร โดยราคาสินค้าในหมวดพลังงานและอาหารสดส่งผลต่ออัตราเงินเฟ้อทั่วไปใน 12 เดือนที่ผ่านมาเพียงร้อยละ 0.2 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในช่วง 5 ปีก่อนหน้าที่ร้อยละ 1.0 (2) ราคาสินค้าและบริการไม่ได้ปรับลดลงในวงกว้าง โดยราคาสินค้าและบริการกว่า 3 ใน 4 ของตะกร้าเงินเฟ้อยังเพิ่มขึ้นหรือไม่เปลี่ยนแปลง และ (3) อัตราเงินเฟ้อคาดการณ์ในระยะปานกลางยังทรงตัวในกรอบเป้าหมาย มองไปข้างหน้า อัตราเงินเฟ้อมีความเสี่ยงด้านต่ำตามแนวโน้มราคาพลังงานโลกจากการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกที่อาจต่ำกว่าคาด แนวโน้มราคาอาหารสดที่อาจต่ำกว่าคาดจากสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย และมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐที่อาจมีเพิ่มเติม **คณะกรรมการฯ เห็นว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปที่ทรงตัวใกล้เคียงขอบล่างของกรอบเป้าหมายไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจและไม่ได้ส่งสัญญาณภาวะเงินฝืด อีกทั้งยังมีส่วนช่วยบรรเทาค่าครองชีพของประชาชนโดยเฉพาะกลุ่มที่รายได้ฟืดฟาดได้ชัดหลังจากที่เงินเฟ้อได้เร่งขึ้นไปในช่วงก่อนหน้านี้** โดยกรรมการบางส่วนให้ความเห็นว่าการกำลังการผลิตส่วนเกิน (overcapacity) ของจีน และการแสวงหาตลาดใหม่ของประเทศต่าง ๆ ที่ถูกปรับขึ้นภาษีการค้า อาจทำให้มีสินค้านำเข้าจากต่างประเทศเข้ามาแข่งขันกับผู้ประกอบการไทยมากขึ้น ซึ่งจะกดดันภาคการผลิตและระดับราคาสินค้าของไทยเพิ่มเติมในระยะข้างหน้า

การประเมินภาวะการเงินและเสถียรภาพระบบการเงิน

ภาวะการเงินยังตึงตัวจากสินเชื่อที่ชะลอลง แม้การขยายตัวและคุณภาพของสินเชื่อในภาพรวมเริ่มมีสัญญาณทรงตัวบ้าง โดยการขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจมาจากสินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ ขณะที่สินเชื่อธุรกิจ SMEs โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่เผชิญปัญหาเชิงโครงสร้างยังหดตัวต่อเนื่อง นอกจากนี้ สภาพคล่องเพื่อดำเนินธุรกิจของ SMEs ถูกกดดันเพิ่มเติมจากสินเชื่อการค้า (trade credit) ที่แย่งชิง โดย SMEs ส่วนใหญ่ประสบปัญหาระยะเวลาชำระหนี้เงินจากลูกค้า (credit term) ที่ยาวขึ้น ด้านสินเชื่ออุปโภคบริโภคยังปรับลดลง ส่วนหนึ่งจากครัวเรือนที่รายได้ยังฟืดฟาดไม่เต็มที่และมีภาระหนี้สูง ทั้งนี้ ยังต้องติดตามแนวโน้มการขยายตัวและคุณภาพสินเชื่อในระยะข้างหน้า โดยเฉพาะธุรกิจ SMEs และครัวเรือนกลุ่มเปราะบาง **สำหรับ**

การปรับลดสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อรายได้ (household debt deleveraging) ยังคงดำเนินไปต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงด้านเสถียรภาพระบบการเงินในระยะยาว

คณะกรรมการฯ แสดงความกังวลในประเด็นสินเชื่อที่ยังไม่มีสัญญาณการฟื้นตัวชัดเจน จึงเห็นควรให้ติดตามการขยายตัวและคุณภาพของสินเชื่อโดยเฉพาะสินเชื่อ SMEs และสินเชื่ออุปโภคบริโภคอย่างใกล้ชิด โดยกรรมการบางท่านตั้งข้อสังเกตว่าการกลับมาขยายตัวของสินเชื่อในช่วงปลายปี อาจมาจากปัจจัยเฉพาะจากการที่สถาบันการเงินเร่งปล่อยสินเชื่อให้ถึงเป้าหมาย รวมทั้งคุณภาพสินเชื่อที่ปรับดีขึ้นส่วนหนึ่งเป็นผลจากการขายหนี้เสียและตัดหนี้สูญของสถาบันการเงินในช่วงปลายปี นอกจากนี้ กรรมการส่วนหนึ่งแสดงความกังวลต่อการด้อยลงของคุณภาพสินเชื่อกลุ่มรายได้ต่ำที่อาจเริ่มลุกลามมายังกลุ่มรายได้ที่สูงขึ้น รวมถึงคุณภาพสินเชื่อที่ปรับแย่ลงอาจส่งผลให้สถาบันการเงินระมัดระวังการปล่อยสินเชื่อเพิ่มขึ้นได้ โดยเฉพาะสินเชื่อที่อยู่อาศัยและสินเชื่อเช่าซื้อ ซึ่งฝ่ายเลขานุการฯ ได้ชี้แจงข้อมูลล่าสุดว่าเริ่มเห็นสถาบันการเงินระมัดระวังการปล่อยสินเชื่อที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นในสินเชื่อที่อยู่อาศัยที่มีวงเงินสูงขึ้น จึงต้องติดตามอย่างใกล้ชิดต่อไป

ราคาสินทรัพย์ในตลาดการเงินโลกรวมถึงอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทเทียบกับดอลลาร์ สรอ. เคลื่อนไหวผันผวนจากความไม่แน่นอนของแนวโน้มเศรษฐกิจและการดำเนินนโยบายของประเทศเศรษฐกิจหลัก อย่างไรก็ตาม หลังตลาดการเงินประเมินว่านโยบายการค้าของสหรัฐฯ อาจไม่รุนแรงเท่าที่คาดไว้ ราคาสินทรัพย์เสี่ยงจึงปรับเพิ่มขึ้น และเงินดอลลาร์ สรอ. ปรับอ่อนค่า ค่าเงินบาทปรับแข็งขึ้นจากทั้งปัจจัยภายนอกและปัจจัยเฉพาะของไทยที่ส่งผลต่อการเคลื่อนไหวของค่าเงินบาทในบางจังหวะ การระดมทุนผ่านตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชนโดยรวมยังดำเนินการได้ตามปกติ แต่ต้องติดตามความเสี่ยงของการระดมทุนทดแทนหุ้นกู้ที่ครบกำหนดไถ่ถอนได้ไม่เต็มจำนวน (rollover risk) ของผู้ออกตราสารหนี้ที่มีความเสี่ยงสูง ด้านดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไทยปรับลดลง ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ เห็นควรให้ติดตามพัฒนาการในตลาดการเงินโลกที่อาจส่งผลกระทบต่อตลาดการเงินไทยและความผันผวนของค่าเงินบาทอย่างใกล้ชิด

การพิจารณานโยบายการเงิน

- คณะกรรมการฯ ประเมินว่าสมดุลของความเสี่ยง (balance of risks) ของนโยบายการเงินโน้มไปด้านเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น โดย (1) เศรษฐกิจมีแนวโน้มขยายตัวต่ำกว่าที่ประเมินไว้อย่างมีนัย และมีความเสี่ยงด้านต่ำเพิ่มขึ้นจากนโยบายการค้าของประเทศเศรษฐกิจหลัก (2) ภาวะการเงินยังตึงตัว ขณะที่ความเสี่ยงด้านเสถียรภาพระบบการเงินในระยะยาวปรับลดลง โดยกระบวนการปรับลดสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อรายได้ที่ดำเนินต่อเนื่อง และ (3) อัตราเงินเฟ้อทั่วไปทรงตัวอยู่ใกล้เคียงขอบล่างของกรอบเป้าหมาย
- กรรมการส่วนใหญ่เห็นว่าการลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในการประชุมครั้งนี้เป็นทางเลือกที่เหมาะสม โดยกรรมการได้อภิปรายและมีความเห็นเพิ่มเติมดังนี้

- กรรมการส่วนใหญ่เห็นว่าการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในครั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจที่ขยายตัวต่ำกว่าที่ประเมินไว้และมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นโดยไม่ได้เป็นการเริ่มต้นวัฏจักรการผ่อนคลายนโยบายการเงิน (easing cycle) นอกจากนี้ กรรมการบางท่านมีความเห็นเพิ่มเติมว่าการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในครั้งนี้มีส่วนช่วยรองรับ กรณีที่เศรษฐกิจขยายตัวต่ำกว่าคาดในระยะข้างหน้า
- กรรมการส่วนใหญ่เห็นว่าการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในครั้งนี้จะช่วยลดทอนความตึงตัวของภาวะการเงิน ซึ่งสะท้อนจากปริมาณสินเชื่อในระบบสถาบันการเงินและการระดมทุนในตลาดตราสารหนี้ที่ชะลอตัว ขณะที่ไม่ได้สร้างต้นทุนความเสี่ยงต่อเสถียรภาพระบบการเงินในระยะยาวมากนัก โดยกรรมการบางท่านเห็นเพิ่มเติมว่าการลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในครั้งนี้จะมีส่วนช่วยประคับประคองเศรษฐกิจผ่านการบรรเทาภาระหนี้และเอื้อต่อการปรับตัวของธุรกิจ โดยสอดคล้องประสานกับมาตรการเฉพาะจุด เช่น มาตรการ “คุณสู้เราช่วย” ที่มีบทบาทสำคัญในการช่วยลดภาระของลูกหนี้กลุ่มเปราะบาง
- กรรมการส่วนใหญ่เห็นว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ร้อยละ 2.00 ต่อปี เป็นระดับที่นโยบายการเงินยังมีขีดความสามารถ (policy space) เพียงพอในการรองรับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้
- กรรมการบางท่านเห็นว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ปรับลดลงมาที่ร้อยละ 2.00 ต่อปี เป็นระดับที่สามารถรองรับความไม่แน่นอนข้างหน้าได้ระดับหนึ่ง (robust policy) โดยไม่ต้องผ่อนคลายนโยบายการเงินเพิ่มเติมหากเศรษฐกิจไม่ได้เผชิญ shocks ที่รุนแรงกว่าคาด
- กรรมการหนึ่งท่านเห็นควรให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ร้อยละ 2.25 ต่อปี เนื่องจากให้น้ำหนักมากกว่ากับการรักษา policy space เพื่อรองรับความไม่แน่นอนที่สูงขึ้นในระยะข้างหน้า โดยเห็นว่าการปรับนโยบายการเงินในจังหวะที่เหมาะสมจะรองรับ shocks ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งนโยบายการเงินของไทยมี policy space จำกัดเมื่อเทียบกับประเทศอื่น สำหรับแนวโน้มเศรษฐกิจ กรรมการท่านนี้เห็นพ้องกับกรรมการท่านอื่นว่าเศรษฐกิจมีแนวโน้มชะลอตัวกว่าที่เคยประเมินไว้จากภาคการผลิตที่เผชิญปัญหาเชิงโครงสร้างเป็นหลัก ขณะที่อุปสงค์ในภาพรวมยังขยายตัวดี สะท้อนจากข้อมูลเศรษฐกิจในไตรมาสที่ 4 ปี 2567 ที่การบริโภคภาคเอกชนและการส่งออกขยายตัวสูงกว่าที่คาดไว้ และมองว่านโยบายการเงินเป็นเครื่องมือบริหารจัดการด้านอุปสงค์ (demand management) เป็นหลัก และมีประสิทธิภาพจำกัดในการแก้ปัญหาเชิงโครงสร้างในบริบทเศรษฐกิจปัจจุบัน

- คณะกรรมการฯ เห็นร่วมกันว่าเศรษฐกิจไทยที่ขยายตัวชะลอลงมีสาเหตุสำคัญมาจากปัญหาเชิงโครงสร้าง ซึ่งจำเป็นต้องใช้นโยบายปรับโครงสร้างด้านอุปทานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและขีดความสามารถของอุตสาหกรรม จึงจะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวและยกระดับศักยภาพของเศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืน

การตัดสินใจนโยบาย

คณะกรรมการฯ มีมติ 6 ต่อ 1 เสียง ให้ลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.25 จากร้อยละ 2.25 เป็นร้อยละ 2.00 ต่อปี โดยให้มีผลทันที ทั้งนี้ 1 เสียง เห็นควรให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

กรรมการส่วนใหญ่เห็นว่าการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายมีความเหมาะสมในการประชุมครั้งนี้ เพื่อให้ภาวะการเงินสอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจ เงินเฟ้อ และเสถียรภาพระบบการเงิน รวมทั้งรองรับความเสี่ยงด้านต่ำที่ชัดเจนขึ้น ในขณะที่กรรมการ 1 ท่าน เห็นควรให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย เนื่องจากให้น้ำหนักมากกว่ากับการรักษาขีดความสามารถของนโยบายการเงิน (policy space) เพื่อรองรับความไม่แน่นอนที่สูงขึ้นในระยะข้างหน้า ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ จะติดตามพัฒนาการแนวโน้มเศรษฐกิจการเงินอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะนโยบายการค้าของประเทศเศรษฐกิจหลักที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย

สายนโยบายการเงิน

19 มีนาคม 2568